

Ultima oră

Necorupb

La marginea nopții întârzie somnul
în gândul rămas lângă ușă stingher
pe franje de karma ce umplu ecranul
cu doruri căzute de-a valma din cer.

Le văd la fereastră venind încărcate
cu dulci amintiri regăsite-n trecut,
ce vor să-mi aducă, pe căi neumbrate,
surâsul jertfit într-un ultim sărut.

Iar buza-mi crispată, rămasă rănită
în visul ce-ți caută umbra prin cer,
mai tremură încă, de-atunci neoprită,
sub ochii-mbrăcați în armură de fier.

Se scurge-n pendulă și ultimă oră
în care speranța mă duce-n trecut
să-mi caut destinul privind de la proră,
bătrân marinar..., pe vapor nevăzu!